

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 13.7.2009
COM(2009) 362 konč.

2009/0099 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v zvezi s kapitalskimi zahtevami za
trgovalno knjigo in za dodatna listinjenja ter v zvezi z nadzorniškimi pregledom politik
prejemkov**

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Na podlagi revidiranega mednarodnega kapitalskega okvira „Basel II“ je bil junija 2006 sprejet nov okvir kapitalskih zahtev v obliki Direktive o kapitalskih zahtevah („CRD“): ta vsebuje Direktivo 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) in Direktivo 2006/49/ES o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano).

Obstaja splošno priznavanje, da je nujna nadaljnja reforma pravne ureditve za obravnavo pomanjkljivosti v regulativnem kapitalskem okviru ter v upravljanju s tveganji finančnih institucij, ki so prispevale k pretresom na globalnih finančnih trgih. V okviru odziva na finančno krizo je Komisija novembra 2008 pooblastila Skupino na visoki ravni, ki ji predseduje g. Jacques de Larosière, naj poda priporočila za reformo evropskega finančnega nadzora in ureditve. Enaintrideset priporočil¹ Skupine je predstavljalo celovit niz predlogov za popravo sistema ureditve in nadzora. V zvezi s strukturami prejemkov Larosièrovo poročilo priporoča boljše uskladitev spodbud za nadomestila z interesi delničarjev in dolgoročno donosnostjo, in sicer tako, da bi struktura sistemov nadomestil v finančnem sektorju temeljila na načelih, da morajo premije odražati dejansko uspešnost, ne smejo biti zajamčene in da mora biti ocena premij vzpostavljena v večletnem okviru, ki izplačila premij razdeli v določenem obdobju².

Na podlagi priporočil Skupine je Komisija v svojem sporočilu „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“ za spomladanski Evropski svet 4. marca 2009³ pripravila ambiciozen program reforme finančnih storitev. Ta predlog je eden izmed več ukrepov, ki jih je Komisija že sprejela za izvajanje tega programa.

Komisija je navedla, da bo predlog za revizijo CRD, ki ga mora predstaviti do junija 2009:

- vključeval določbe za zaostritev kapitalskih zahtev za sredstva, ki jih imajo banke v trgovalnih knjigah za kratkoročno prodajo;
- nadgradil kapitalske zahteve za zapleteno listinjenje v bančni in trgovalni knjigi; in
- nadzornim organom omogočil naložitev kapitalskih „sankcij“ za finančne institucije, katerih politike prejemkov ustvarjajo nesprejemljivo tveganje.

O podobnih ciljih so se dogovorili tudi voditelji skupine G20 na srečanju v Londonu 2. aprila 2009. V Izjavi o krepitvi finančnega sistema⁴ so navedli dogovor o ukrepanju, ko bo zagotovljeno okrevanje, za izboljšanje kakovosti, količine in mednarodne usklajenosti kapitala v bančnem sistemu ter da bodo potrdili in izvedli načela Forum za finančno stabilnost glede plačila in nadomestila in podprli trajnostni sistem nadomestil⁵.

Istega dne je Forum za finančno stabilnost (FSF) objavil poročilo o Obravnavi procikličnosti v finančnem sistemu in načelih premišljene prakse nadomestil v finančni industriji⁶, katerega namen je bil uskladiti spodbude za zaposlene z dolgoročno donosnostjo podjetja.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² Priporočilo 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

⁵ Evropski voditelji so izrazili podporo tem ukrepom na Evropskem svetu 19. in 20. marca 2009.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

Poročilo FSF o obravnavi procikličnosti določa priporočila za ublažitev procikličnosti, ki zajemajo tri področja: bančni kapitalski okvir, sredstva za izgubo pri bančnih posojilih ter vzvode in vrednotenje. Baselski odbor za bančni nadzor je izdal priporočila, namenjena ublažitvi tveganja, da bi regulativni kapitalski okvir povečal prenos šokov med finančnim in realnim sektorjem. To zajema predloge za zmanjšanje zanašanja na ciklične kapitalske ocene, ki temeljijo na modelu tvegane vrednosti (VAR), in za povečanje kritja tveganja za instrumente dodatnega listinjenja ter kreditno tveganje in tveganje bonitetne migracije za nelistinjene kreditne proizvode. V podporo priporočilom FSF in skupine G20 Baselski odbor pripravlja podrobnejše spremembe veljavnih pravil k časovnem okviru, ki ga je določila skupina G20.

Načela preišljene prakse nadomestil FSF zahtevajo učinkovito upravljanje nadomestil, nadomestila pa morajo biti prilagojena vsem vrstam tveganja, biti morajo sorazmerna z izidi tveganj in občutljiva na časovni vidik tveganj. Priporočajo tudi, da se izvajanje s strani podjetij okrepi s pomočjo nadzora.

Komisija je naredila prvi korak k rešitvi težav, ki izhajajo iz slabo načrtovanih struktur nadomestil, ko je 30. aprila 2009 sprejela Priporočila o sistemu prejemkov direktorjev javnih družb⁷ in o politikah prejemkov v sektorju finančnih storitev⁸. V Sporočilu k priporočilom je bilo navedeno, da bo CRD spremenjena z namenom bonitetnega nadzora ureditev prejemkov bank in investicijskih podjetij.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov (CEBS) je pripravil načela o politikah prejemkov, ki so bila objavljena 20. aprila 2009. Načela zajemajo politike prejemkov, ki veljajo v celotni organizaciji, in se osredotočajo na ključne vidike, vključno z uskladitvijo ciljev podjetja in posameznika, vodenjem v zvezi z nadzorom in sprejemanjem odločitev, merjenjem uspešnosti in oblikami prejemkov.

Ta predlog je namenjen uveljavitvi zavez iz Sporočila Komisije z dne 4. marca in je skladen z mednarodnimi cilji na visoki ravni, o katerih so se dogovorili voditelji G20.

V skladu z zavezami iz Sporočila z dne 4. marca bo Komisija oktobra 2009 predlagala nadaljnje spremembe k CRD za obravnavo likvidnostnega tveganja in prekomernih finančnih vzvodov, za uvedbo določb za dinamične kapitalske rezervacije ter odstranitev nacionalnih možnosti in diskrecijskih pravic za spodbujanje napredka v smeri skupnih pravil.

2. JAVNO POSVETOVANJE

Med 25. marcem in 29. aprilom 2009 je prek spleta potekalo odprto posvetovanje o predlaganih osnutkih revizij trgovalne knjige in določb listinjenja. Prejetih je bilo 18 odgovorov.

Odgovori so na splošno podpirali cilje osnutka predlogov Komisije. Nekateri vprašanci so izrazili skrb, da pristop do dodatnega listinjenja ni dovolj ciljno usmerjen. Vendar pa so te skrbi izhajale iz domneve, da Komisija namerava uvesti splošno prepoved in zahtevati odbitek od kapitala *vseh* dodatnih listinjenj. To ni bil namen Komisije, in to je postalo jasno po spremembah, ki pomenijo bolj raznolik pristop.

⁷ Priporočilo Komisije, ki dopolnjuje priporočila 2004/913/ES in 2005/162/ES glede sistema prejemkov direktorjev javnih družb (C(2009)3177/2).

⁸ Priporočilo Komisije o politikah prejemkov v sektorju finančnih storitev (C(2009)3159/2).

Med 29. aprilom in 6. majem 2009 je na spletni strani GD MARKT potekalo ločeno javno posvetovanje o predlaganem osnutku določb politike prejemkov. Prejetih je bilo 23 odgovorov finančnih institucij in predstavnikov industrije, držav članic in zakonodajalcev.

Večina vprašancev je izrazila podporo načelu, da morajo biti politike prejemkov v bančnem sektorju skladne s premišljenim in učinkovitim upravljanjem s tveganjem in da je to treba vključiti v obseg nadzorniškega pregleda po CRD.

Nekateri so izrazili, da načela iz CRD ne smejo biti preveč predpisujoča, saj so politike prejemkov in prakse prilagojene strukturi in poslovnemu modelu posameznih institucij. Komisija meni, da besedilo omogoča potrebno prožnost, saj od podjetij zahteva skladnost z načeli na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, področje in celovitost njihovih dejavnosti. Poleg tega so drugi vprašanci izrazili zaskrbljenost v zvezi s tem, da bi lahko vključitev premij za zaposlene, ki niso vodstveni delavci, v obseg nadzorniškega pregleda negativno vplivala na kolektivne pogodbe, ki jih imajo banke in investicijska podjetja sklenjene za nevodstvene delavce.

3. OCENA UČINKA

Skupaj je bilo ocenjenih 14 različnih možnosti politike. Spodnji povzetek opisuje prednostno možnost politike in njen pričakovan učinek.

Trgovalna knjiga

V zvezi s kapitalskimi zahtevami za bančne trgovalne knjige bodo uvedene naslednje ciljno usmerjene spremembe, usklajene s tistim, kar je predvidel Baselski odbor:

- Dodajanje dodatne kapitalske rezerve na podlagi scenarija izjemnih situacij VAR v primerjavi z navadnim VAR. Pričakuje se, da bo ta sprememba podvojila veljavne kapitalske zahteve za trgovalno knjigo.
- Razširitev veljavne zahteve za tveganje neplačila v trgovalni knjigi za zajetje izgub zaradi neplačila izdajatelja, npr. padci bonitet, za obravnavo dejstva, da nedavne izgube pri dolžniških finančnih sredstvih večino časa niso vključevale dejanskega neplačila izdajatelja. Učinek te spremembe bo odvisen od sestave portfeljev bank v času po krizi.
- Osnovanje zahteve za pozicije listinjenja v trgovalni knjigi na obstoječih enostavnih utežeh tveganja za bančno knjigo. Tudi tukaj bo učinek te spremembe odvisen od sestave portfeljev bank v času po krizi.

Na splošno banke ohranjajo ravni kapitala, ki so skladne z notranje pripravljenimi „cilji“ in ki lahko vodijo do višjih ravni kapitala od tistih, ki jih določajo minimalne kapitalske zahteve. Zato ni mogoče enostavno oceniti, koliko dodatnega kapitala bodo banke morale zbrati za skladno delovanje s predlaganimi spremembami. Povečanje zahtevanega minimalnega kapitala lahko delno uporabijo obstoječe kapitalske rezerve. Na primer, splošna stopnja plačilne sposobnosti za velike finančne institucije iz območja evra je konec prve polovice leta 2008 v povprečju znašala 11,4 %, kar pomeni, da je bila povprečna kapitalska rezerva (nad minimalnimi kapitalskimi zahtevami) 3,4 % tveganja prilagojene tehtane aktive.

Dodatna listinjenja

V skladu s pristopom, ki ga je pripravil Baselski odbor, bo pozicijam dodatnega listinjenja dodeljena višja kapitalska zahteva v primerjavi z drugimi pozicijami listinjenja, z namenom odražanja višjega tveganja nepričakovanih izgub zaradi oslabitve.

Za posebej zapletena dodatna listinjenja predlogi določajo zahteve po potrebni skrbnosti in nadzorni postopek za njihovo uresničevanje. Za naložbe v dodatna listinjenja, ki so še posebej

zapletena, bodo morale banke nadzorniku dokazati, da so zahtevani standardi potrebne skrbnosti izpolnjeni. Če tega ne bodo uspele dokazati, bo veljal splošni odbitek od kapitala. V primerih, ko bo skladnost s potrebno skrbnostjo nezadostna, institucijam ne bodo odobrene prihodnje naložbe v takšne instrumente.

Učinek teh ukrepov na prihodnjo ponudbo kreditov – financiranje je delno omogočeno z izdajo dodatnih listinjenj, kot so nekatere zadolžnice, zavarovane z dolgom (CDO) – je treba oceniti z vidika ravni izdajanja v tržnem okolju po krizi. Dokazi kažejo, da se je skupna izdaja CDO v Evropi skrčila z 88,7 milijard EUR v letu 2007 na 47,9 milijard EUR v letu 2008. To zmanjšanje bi bilo še bolj očitno, če Evropska centralna banka in Britanska centralna banka za zavarovanje ne bi sprejemali listinjenja: leta 2008 so banke 95 % vse izdaje listinjenja zadržale za „repo“ namene, pri čemer je primarni trg ostal učinkovito zaprt zaradi znatno zmanjšane povpraševanja vlagateljev po teh instrumentih. Spričo takšnih trendov bi se zdel presežen vpliv na izdajo CDO in ponudbo kreditov omejen. Vendar pa bi lahko ta ukrep omejil okrevanje sekundarnega trga za prizadete instrumente.

Razkritje tveganj listinjenja

V skladu z mednarodno dogovorjenimi standardi bi bile zahteve po razkritju strožje na več področjih, kot so izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja v trgovalni knjigi in sponzorstvo za zunajbilančne postavke.

Te spremembe bodo izboljšale razumevanje profila tveganja za banke s strani vlagatelja, zaradi boljše preglednosti pa se bo izboljšalo upravljanje s tveganjem bank. Povečano upravno breme za evropsko bančno industrijo je ocenjeno na 1,3 milijona EUR na leto in pričakuje se, da bo padlo predvsem na večje institucije z bolj naprednimi pristopi do upravljanja s tveganjem.

Nadzorniški pregled politik prejemkov

Predlagane spremembe bodo kreditnim institucijam in investicijskim podjetjem naložile politike prejemkov, ki so skladne z učinkovitim upravljanjem s tveganjem. Zadevna načela bodo določena v CRD, vendar bodo tesno usklajena z načeli iz Priporočila Komisije C(2009) 3159 z dne 30. aprila 2009 o politikah prejemkov v sektorju finančnih storitev.

Ker bodo zadevna načela Priporočila zavezujoča, bo stopnja skladnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij večja.

Predlog podjetjem omogoča prožnost pri izpolnjevanju nove obveznosti in načel na visoki ravni na način, ki je primeren glede na njihovo velikost in notranjo organiziranost ter naravo, področje in celovitost njihovih dejavnosti. Ta pristop bo verjetno zmanjšal vnaprejšnje in tekoče stroške za skladnost za podjetja in je zato imel prednost pred drugo možnostjo, tj. pred zahtevo po strogem in enotnem upoštevanju načel iz Priporočila Komisije C(2009) 3159 z dne 30. aprila 2009 o politikah prejemkov v sektorju finančnih storitev s strani vseh podjetij, ne glede na njihovo velikost.

PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

4. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Glede na to, da je treba spremembe uvesti v obstoječo direktivo, je direktiva o spremembi najbolj primeren instrument. Ta direktiva o spremembi mora imeti enako pravno podlago kot direktiva, ki jo spreminja. Zato predlog temelji na členu 47(2) Pogodbe ES, ki predvideva

pravno podlago za usklajevanje pravil v zvezi z ustanavljanjem in poslovanjem med drugim tudi kreditnih institucij.

V skladu z načeloma sorazmernosti in subsidiarnosti, opredeljenima v členu 5 Pogodbe ES, države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo doseči v zadostni meri in jih lahko bolje doseže Skupnost. Določbe ne smejo prekoračiti okvirov, ki so potrebni za doseganje ciljev.

Le zakonodaja Skupnosti lahko zagotovi, da za kreditne institucije, ki delujejo v več kot eni državi članici, veljajo iste zahteve za bonitetni nadzor, v tem primeru tako, da se že usklajen mednarodni kapitalski okvir za kreditne institucije in investicijska podjetja še nadalje zaostri s strožjimi kapitalskimi zahtevami za finančna sredstva, ki so namenjena trgovanju, ustrezno potrebno skrbnostjo, nadgrajenimi kapitalskimi zahtevami za zapletena dodatna listinjenja in z uvedbo izrecnih pravil ter ustreznih nadzornih ukrepov in sankcij v zvezi s strukturami prejemkov.

5. PODROBNA RAZLAGA PREDLOGA

5.1 Kapitalske zahteve za dodatno listinjenje

Člen 1(1) in (9) in Priloga I, odstavek 3.

Dodatna listinjenja so listinjenja, ki imajo za osnovo pozicije listinjenja, običajno za preoblikovanje izpostavljenosti iz naslova listinjenja srednjega tveganja v nove vrednostne papirje. Na splošno so jih bonitetne agencije in udeleženci na trgu označili kot nizko kreditno tveganje. Vendar pa zaradi zapletenosti in občutljivosti na povezane izgube takšna dodatna listinjenja prinašajo višja tveganja kot običajna listinjenja. Zato ta predlog zajema niz kapitalskih zahtev, ki so strožje kot za običajne pozicije listinjenja z enako bonitetno oceno.

Poleg tega predlog vključuje strožji postopek nadzora za dodatna listinjenja, ki so še posebej zapletena. Nadzorniški pregled na podlagi vzorca, ki velja za listinjenja in dodatna listinjenja običajne zapletenosti, ni dovolj strog za nekatera dodatna listinjenja, kjer visoka raven zapletenosti zadevnega instrumenta poraja dvom glede sposobnosti banke, da popolnoma razume naravo in tveganja osnovnih izpostavljenosti. Zato predlog zahteva, da se skladnost z veljavnimi standardi potrebne skrbnosti za banke, ki vlagajo v takšne produkte, preveri za vsako posamezno naložbo. CEBS bo približal prakso nadzora z določitvijo, katere vrste dodatnih listinjenj so „zelo zapletene“, tako da bodo lahko nadzorniki, za vsak primer posebej, preverili sposobnost institucij, da v zvezi s takšnimi instrumenti ravnajo s potrebno skrbnostjo. V izjemnih primerih, ko banka svojemu zakonodajalcu ne more dokazati, da izpolnjuje vse zahteve v zvezi s potrebno skrbnostjo glede zelo zapletenega dodatnega listinjenja, se poziciji v tem dodatnem listinjenju pripiše utež tveganja v višini 1 250 %. Ta obravnava kapitala velja za nova dodatna listinjenja, izdana po 31. decembru 2010, in velja le za obstoječo pozicijo dodatnega listinjenja po 31. decembru 2014, če se po tem datumu dodajo ali nadomestijo nove osnovne izpostavljenosti. V skladu s tem utež tveganja v višini 1 250 % ne more veljati za podedovane pozicije in dodatna listinjenja bank (razen če se osnovne izpostavljenosti teh pozicij spremenijo po koncu leta 2014).

5.2 Tehnične spremembe

Člen 1(5) in Priloga II, točka (4); člen 1(7); člen 2(2) in (3); Priloga I, točka (2), in Priloga II, točka (2).

Leta 2006 sta Komisija in CEBS ustanovila Skupino za prenos Direktive o kapitalskih zahtevah (CRDTG) z namenom pospešiti skladno izvajanje in uporabo CRD po vsej EU. Po navedbah CRDTG je treba nekatere tehnične določbe te direktive podrobneje opredeliti. Ta

direktiva bo na primer razjasnila, da kapitalske zahteve za tveganje neizpolnitve veljajo tudi v bančni knjigi.

5.3 Zahteve po razkritju

Člen 1(11) in Priloga I, točka (4).

Ta predlog zastruje obstoječe zahteve po razkritju v CRD v zvezi z izpostavljenostmi iz listinjenja institucij. Zlasti bodo zahteve po razkritju v prihodnje zajemale tveganja ne le pozicij listinjenja v bančni knjigi, temveč tudi v trgovalni knjigi.

5.4 Kapitalske zahteve za tržna tveganja za listinjenja

Člen 1(4), (6) in (8); člen 2(1); Priloga II, točka (1).

Kapitalske zahteve za listinjenja v trgovalni knjigi se sedaj izračunajo, kot da so ti instrumenti običajne dolžniške pozicije. To je v nasprotju z bančno knjigo, kjer obstaja ločen, bolj raznolik in na tveganje občutljiv niz kapitalskih zahtev. Ta predlog predvideva osnivanje kapitalskih zahtev za trgovalno knjigo na zahtevah za enakovredne vrednostne papirje v bančni knjigi.

5.5 Kapitalske zahteve na osnovi notranjih modelov za tržna tveganja

Priloga II, točka (3).

Institucije lahko sedaj izračunajo svoje kapitalske zahteve za tržna tveganja v trgovalni knjigi s pomočjo lastnih modelov, ki ocenijo potencialne izgube iz prihodnjih negativnih gibanj na trgu. V letih 2007 in 2008 je postalo jasno, da so notranji modeli sistematično podcenjevali potencialno izgubo v izjemnih pogojih. To je privedlo do neprimernih kapitalskih zahtev in ciklične nestanovitnosti kapitala bank, saj so se razmere v tržnem okolju poslabšale. V skladu s tem bo ta direktiva zaostрила kapitalske zahteve na podlagi notranjih modelov z več vidikov:

- obstajala bo zahteva po ločeni oceni potencialnih izgub v daljšem obdobju negativnega vpliva, s čimer se bo povečala odpornost modelov v izjemnih pogojih in zmanjšala njihova možnost za procikličnost;
- institucije bodo morale oceniti tveganje izgub iz neplačila dolžniških postavk v trgovalni knjigi in tudi potencialnih izgub zaradi poslabšanja kreditne kvalitete zaradi neplačila;
- za obravnavo dvomov v zvezi s sposobnostjo notranjih modelov za ustrezno zajetje določenega profila tveganja pozicij listinjenja bodo morale institucije oceniti ločeno standardizirano kapitalsko zahtevo za tveganja pozicij listinjenja v trgovalni knjigi.

5.6 Politike prejemkov

Člen 1(2) in (3); Priloga I, točka (1) in točka (4)(iii).

Po veljavnem evropskem nadzornem okviru ni izrecne zahteve po nadzoru politik prejemkov v finančnih institucijah. Zato se nadzorni organi niso osredotočali na posledice politik prejemkov na tveganje in učinkovito upravljanje s tveganjem.

Namen te predlagane spremembe CRD je:

- naložiti zavezujočo obvezo kreditnim institucijam in investicijskim podjetjem glede uporabe politik prejemkov in praks, ki so skladne z in spodbujajo preišljeno in učinkovito upravljanje s tveganjem, skupaj z načeli na visoki ravni v zvezi s preišljenimi nadomestili;

- prenesti politike prejemkov v obseg nadzorniškega pregleda po CRD, tako da lahko nadzorniki od podjetja zahtevajo sprejetje ukrepov za odpravo morebitnih težav, ki jih ugotovijo;
- zagotoviti, da lahko nadzorniki naložijo tudi finančne in nefinančne kazni (vključno z globami) podjetjem, ki ne izpolnjujejo obveznosti.

Predlagana zahteva bo veljala za kreditne institucije in, na podlagi člena 34 Direktive 2006/49/ES, za investicijska podjetja, ki jih pooblašča in ureja Direktiva 2004/39/ES o trgih finančnih instrumentov.

Obseg predlagane obveznosti je omejen na prejemke za osebe, katerega poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na profil tveganja banke ali investicijske družbe. To je usmerjeno na politike prejemkov za tiste posameznike, ki sprejemajo odločitve, ki lahko vplivajo na stopnjo tveganja za institucijo.

Namen predlaganih načel na visoki ravni za premišljena nadomestila ni predpisati višine in oblike prejemkov, institucije so še naprej odgovorne za oblikovanje in uporabo svoje politike prejemkov. Podjetja lahko sama določijo, kako se uporabljajo načela, na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, področje in celovitost njihovih dejavnosti. Kreditne institucije in investicijska podjetja opravljajo različne dejavnosti in imajo različne ravni sprejemljivega tveganja: v skladu s tem se razlikujejo tudi strukture prejemkov in uporaba načel.

Bonitetni nadzor v okviru nadzorniškega pregleda bi se osredotočil na to, ali so politike in prakse prejemkov glede na naravo poslovanja družbe skladne s premišljenim upravljanjem s tveganjem. Z namenom uskladitve nadzornih ocen in z namenom pomagati podjetjem pri usklajevanju z načeli predlog od CEBS zahteva, da ta zagotovi smernice o premišljenih politikah prejemkov.

Če nadzornik ugotovi težave, lahko od kreditne institucije ali investicijske družbe zahteva sprejetje kvalitativnih ali kvantitativnih ukrepov za rešitev teh težav. Ti ukrepi lahko vključujejo („kvalitativno“) zahtevo, da podjetje izboljša razmere s spremembo strukture prejemkov za zmanjšanje povezanega tveganja, in, če je primerno, („kvantitativno“) zahtevo, da podjetje drži dodatna lastna sredstva za tveganje.

Poleg tega morajo imeti pristojni organi po CRD pooblastilo, da naložijo kazni za kršitev katere koli zahteve Direktive (vključno s predlagano zahtevo v zvezi s politikami prejemkov). To pooblastilo za naložitev kazni je ločeno od pooblastila za naložitev podjetjem, da sprejmejo kvalitativne ali kvantitativne ukrepe. Predlagana sprememba člena 54 CRD je namenjena zagotovitvi, da imajo nadzorniki na voljo finančne in nefinančne kazni ter da so takšne sankcije učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Ta predlagana sprememba CRD dopolnjuje Priporočilo Komisije o politikah prejemkov v sektorju finančnih storitev. Podrobnejša načela iz Priporočila Komisije bodo skupaj s smernicami CEBS pomembna za skladnost z obveznostmi iz CRD. Ta načela morajo nuditi nadaljnje smernice v zvezi z načinom izpolnitve obveznosti in okvir za zakonodajalce za ocenjevanje struktur prejemkov podjetij.

5.7 Splošno pojasnilo nadzorniškega pregleda po členu 136(2)

Predlagani novi pododstavek člena 136(2) je namenjen razjasnitvi, da morajo pristojni organi pri izvajanju nadzorniškega pregleda upoštevati kvantitativne in kvalitativne vidike ocene notranjega kapitala s strani kreditnih institucij po členu 123 ter ureditve, postopke, mehanizme in strategije kreditnih institucij po členu 22. To pojasnilo velja za celoten

postopek pregleda in ni omejeno na pregled nove zahteve v zvezi s politikami in praksami prejemkov. Namen je pospešiti nadaljnjo približevanje nadzornih praks v EU.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v zvezi s kapitalskimi zahtevami za trgovalno knjigo in za dodatna listinjenja ter v zvezi z nadzorniškimi pregledom politik prejemkov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁹,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe¹⁰,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pretirano in nepreudarno tveganje v bančnem sektorju je privedlo do propada posameznih finančnih institucij ter sistemskih težav v državah članicah in v svetu. Razlogi za takšno tveganje so številni in zapleteni, vendar med nadzorniki in regulativnimi organi, vključno z G20 in Odborom evropskih bančnih nadzornikov, obstaja soglasje, da so k temu prispevale tudi neprimerne strukture prejemkov nekaterih finančnih institucij. Politike prejemkov, ki pospešujejo tveganja, ki presegajo splošno raven tveganj, sprejemljivih za institucijo, lahko ogrozijo premišljeno in učinkovito obvladovanje tveganja ter spodbudijo pretirano tvegano ravnanje.
- (2) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij¹¹ od kreditnih institucij zahteva uvedbo ureditev, strategij, postopkov in mehanizmov za obvladovanje tveganj, ki so jim izpostavljene. Na podlagi Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij¹² ta zahteva velja za investicijska podjetja v smislu Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS¹³. Direktiva 2006/48/ES od pristojnih organov zahteva, da pregledajo te ureditve, strategije, postopke in mehanizme ter ugotovijo, ali lastna sredstva, ki jih drži zadevna kreditna institucija ali investicijsko podjetje, zagotavljajo premišljeno upravljanje in

⁹ UL C , , str.

¹⁰ UL C , , str.

¹¹ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

¹² UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

¹³ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

kritje tveganj, ki jim je institucija ali podjetje lahko izpostavljeno. Ta konsolidiran nadzor se izvaja v zvezi z bančnimi skupinami ter zajema finančne holdinge in odvisne finančne institucije na vseh območjih pristojnosti.

- (3) Za odpravo potencialno škodljivega učinka slabo oblikovanih struktur prejemkov na preišljeno obvladovanje tveganja in nadzor tveganega ravnanja s strani posameznikov je treba zahteve Direktive 2006/48/ES dopolniti z izrecno obveznostjo za kreditne institucije in investicijska podjetja, da za osebe, katerega poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na njihov profil tveganja, vzpostavijo in vzdržujejo politike prejemkov in prakse, ki so skladne z učinkovitim obvladovanjem tveganja.
- (4) Ker lahko pretirano in nepreudarno tveganje ogrozi finančno trdnost finančnih institucij in destabilizira bančni sistem, je pomembno, da se nova obveznost glede politik prejemkov in praks dosledno izvaja. Zato je primerno opredeliti ključna načela o preišljenih nadomestilih za zagotovitev, da struktura prejemkov ne spodbuja pretiranega tveganja s strani posameznikov in je usklajena s pripravljenostjo za tveganje, vrednotami in dolgoročnimi interesi institucije. Za zagotovitev, da je zasnova politik prejemkov vključena v obvladovanje tveganja finančnih institucij, mora upravni organ (nadzorna funkcija) vsake kreditne institucije ali investicijskega podjetja vzpostaviti splošna načela, politike pa morajo biti predmet najmanj letnega neodvisnega notranjega pregleda.
- (5) Politika prejemkov mora biti namenjena uskladitvi osebnih ciljev zaposlenih z dolgoročnimi interesi zadevne kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Ocene sestavin nadomestila, ki temeljijo na uspešnosti, morajo temeljiti na dolgoročni uspešnosti in upoštevati izjemna tveganja, povezana z uspešnostjo. Oceno uspešnosti je treba vključiti v večletni okvir, na primer obdobje med tremi in petimi leti, za zagotovitev, da postopek ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da je dejansko plačilo sestavin nadomestila, ki temeljijo na uspešnosti, porazdeljeno po poslovnem ciklu podjetja.
- (6) Priporočilo Komisije z dne 30. aprila 2009 o politikah prejemkov v sektorju finančnih storitev¹⁴ določa tudi načela za preišljene politike prejemkov v zvezi z načinom, kako lahko podjetja izpolnjujejo to obveznost, ki so skladna s to direktivo in dopolnjujejo njena načela.
- (7) Določbe o prejemkih ne smejo posegati v pravice, kjer je to primerno, socialnih partnerjev v pogajanjih za sklenitev kolektivnih pogodb.
- (8) Za zagotovitev hitrega in učinkovitega izvajanja morajo imeti pristojni organi po Direktivi 2006/48/ES pooblastilo za naložitev finančnih ali nefinančnih ukrepov ali kazni zaradi kršitve zahteve, vključno z zahtevo po skladnosti politik prejemkov s preišljenim in učinkovitim obvladovanjem tveganj. Ti ukrepi in kazni bi morali biti učinkoviti, sorazmerni in odvrčilni.
- (9) Za zagotovitev učinkovitega nadzora tveganj, ki izhajajo iz neprimernih struktur prejemkov, je treba politike in prakse prejemkov, ki jih sprejmejo kreditne institucije in investicijska podjetja, vključiti v nadzorniški pregled po Direktivi 2006/48/ES. V okviru tega pregleda nadzorniki ocenijo, ali lahko te politike in prakse spodbujajo pretirano tveganje s strani zadevnih zaposlenih.

¹⁴ C(2009) 3159.

- (10) Za spodbujanje konvergenca nadzora pri ocenjevanju politik in praks prejemkov mora Odbor evropskih bančnih nadzornikov zagotoviti smernice za preiščljene politike prejemkov v bančnem sektorju. Odbor evropskih regulativnih organov mora pomagati pri pripravi takšnih smernic, če te veljajo tudi za politike prejemkov za osebe, udeležene pri zagotavljanju investicijskih storitev in izvajanju investicijskih dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij v smislu Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov¹⁵.
- (11) Ker lahko slabo zasnovane politike prejemkov in sistem spodbud do nesprejemljive ravni povečajo tveganja, ki so jim izpostavljene kreditne institucije in investicijska podjetja, je primerno, da pristojni organi zadevnim subjektom naložijo kvalitativne ali kvantitativne ukrepe, ki so namenjeni rešitvi težav, ugotovljenih v zvezi s politikami prejemkov v nadzorniškem pregledu „stebr 2“. Med kvalitativnimi ukrepi, ki jih lahko naložijo pristojni organi, je zahteva za kreditne institucije ali investicijska podjetja, da zmanjšajo tveganje, povezano z njihovimi dejavnostmi, produkti ali sistemi, vključno s strukturami prejemkov, če ti niso skladni z učinkovitim obvladovanjem tveganja. Kvantitativni ukrepi vključujejo zahtevo po držanju dodatnih lastnih sredstev.
- (12) Za zagotovitev ustrezne preglednosti struktur prejemkov in povezanega tveganja morajo kreditne institucije in investicijska podjetja razkriti informacije o politikah in praksah prejemkov za osebe, katerega poklicne dejavnosti bistveno vplivajo na profil tveganja institucije. Vendar pa ta obveznost ne bi smela posegati v Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁶.
- (13) Pregled tveganj, ki bi jim kreditna institucija lahko bila izpostavljena, mora privedi do učinkovitih ukrepov nadzora. Zato je nujno, da se doseže nadaljnja konvergenca, z namenom podpreti skupne odločitve nadzornikov in zagotoviti enake konkurenčne pogoje v Skupnosti.
- (14) Obstajati bi morala ločena obravnava kapitala za listinjenja, ki preoblikujejo druga listinjenja in so predmet višjega kreditnega tveganja kot običajna listinjenja ter za kreditne institucije in investicijska podjetja predstavljajo jasen odvratilni dejavnik pri naložbah v listinjenja, ki so še posebej zapletena in tvegana.
- (15) Banke, ki vlagajo v dodatna listinjenja, morajo po Direktivi 2006/48/ES ravnati s potrebno skrbnostjo tudi v zvezi z osnovnimi listinjenji in izpostavljenostmi iz naslova nelistinjenja, ki so osnova za prve. Glede na zapletenost plasti struktur listinjenja ter zapletenost in raznolikost (ali obojega) izpostavljenosti iz naslova nelistinjenja, ki so osnova za dodatno listinjenje, morda niti ne bo mogoče ravnati s potrebno skrbnostjo ali pa to ne bo gospodarno (ali oboje). To še zlasti velja pri končnih osnovnih izpostavljenostih, kot sta na primer odkup z zadolžitvijo ali dolg iz naslova projektnega financiranja. V teh primerih institucije ne bi smele vlagati v tako zelo zapletena dodatna listinjenja. V pregledu zahtevane potrebne skrbnosti morajo pristojni organi posebno pozornost posvetiti tem zelo zapletenim listinjenjem in zahtevati njihov popolni odbitek od kapitala, razen če je bilo prepričljivo dokazano, da je institucija pri vsakem posameznem primeru izpostavljenosti iz naslova zelo

¹⁵ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

¹⁶ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

zapletenega dodatnega listinjenja ravnala s potrebno skrbnostjo, kot jo zahteva Direktiva 2006/48/ES, vključno v zvezi s končnimi osnovnimi izpostavljenostmi.

- (16) Za spodbujanje konvergence nadzornih praks v zvezi z nadzorom potrebne skrbnosti za zelo zapletena dodatna listinjenja mora Odbor evropskih bančnih nadzornikov oblikovati smernice, ki morajo vključevati opredelitev meril za tiste vrste dodatnih listinjenj, ki jih je v ta namen treba obravnavati kot „zelo zapletena“. To opredelitev ali ta merila je treba prilagoditi razvoju tržnih praks.
- (17) Določbe o preudarnem vrednotenju v Direktivi 2006/49/ES morajo veljati za vse instrumente, merjene po pošteni vrednosti, v trgovalni ali bančni knjigi institucij. Treba je pojasniti, da je treba tam, kjer bi preudarno vrednotenje privedlo do knjigovodske vrednosti, ki bi bila nižja od priznane vrednosti, absolutno vrednost razlike odbiti od lastnih sredstev.
- (18) Institucije morajo imeti na voljo izbiro, ali bodo uporabile kapitalsko zahtevo ali pa odbile od lastnih sredstev tiste pozicije listinjenja, ki imajo 1 250-odstotno utež tveganja po tej direktivi, ne glede na to, ali so pozicije v trgovalni ali bančni knjigi.
- (19) Kapitalske zahteve za tveganja neizpolnitve morajo veljati tudi za bančno knjigo.
- (20) Institucije v vlogi originatorja ali sponzorja ne smejo imeti možnosti, da se izognejo prepovedi implicitne podpore z uporabo trgovalnih knjig z namenom zagotoviti takšno podporo.
- (21) Brez poseganja v razkritja, ki jih izrecno zahteva ta direktiva, mora biti namen zahtev po razkritju udeležencem na trgu zagotoviti točne in celovite informacije v zvezi s profilom tveganja posameznih institucij. Zato je treba institucijam naložiti zahtevo po razkritju dodatnih informacij, ki niso izrecno navedene v tej direktivi, če je to potrebno za doseg tega namena.
- (22) Da se zagotovi skladno izvajanje Direktive 2006/48/ES v vsej Skupnosti, sta Komisija in Odbor evropskih bančnih nadzornikov leta 2006 ustanovila delovno skupino (Skupina za prenos Direktive o kapitalskih zahtevah (CRDTG)), katere naloga je obravnavati in reševati vprašanja, povezana z izvajanjem te direktive. Po navedbah CRDTG je treba podrobneje opredeliti nekatere tehnične določbe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES. Zato je primerno, da se te določbe prilagodijo.
- (23) Če zunanja bonitetna ocena za pozicijo listinjenja vključuje vpliv kreditnega zavarovanja, ki ga zagotavlja sama kreditna institucija, institucija ne sme imeti koristi od nižje uteži tveganja, ki je posledica tega zavarovanja. To ne sme voditi do odbitka listinjenja od kapitala, če obstajajo drugi načini za določitev uteži tveganja v skladu z dejanskim tveganjem pozicije, brez upoštevanja takšnega kreditnega zavarovanja.
- (24) Na področju listinjenja je treba zahteve po razkritju za institucije znatno poostriti. Zlasti morajo vključevati tveganja pozicij listinjenja v trgovalni knjigi.
- (25) Posebne kapitalske zahteve za kreditno tveganje za pozicije listinjenja morajo biti usklajene s kapitalskimi zahtevami v bančni knjigi, saj ta zagotavlja bolj raznoliko in na tveganje občutljivo obravnavo pozicij listinjenja.
- (26) Glede na nedavne slabe rezultate je treba poostriti standarde za notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Zlasti je treba zajetje tveganj dopolniti v zvezi s kreditnimi tveganji v trgovalni knjigi. Poleg tega morajo kapitalske zahteve vključevati sestavino, primerno za izjemne pogoje, za poostritev kapitalskih zahtev na podlagi vedno slabših tržnih pogojev in z namenom zmanjšati možnost za

procikličnost. Glede na nedavne težave v zvezi z obravnavo pozicij listinjenja s pomočjo pristopov na podlagi notranjih modelov mora biti sposobnost institucij za oblikovanje tveganj listinjenja v trgovalni knjigi omejena, zahtevana pa bi morala biti tudi standardizirana kapitalska zahteva za pozicije listinjenja v trgovalni knjigi.

(27) Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

(1) V člen 4 se vstavi naslednji točki (40a) in (40b):

„(40a) ‚dodatno listinjenje‘ pomeni listinjenje, kjer ena ali več osnovnih izpostavljenosti ustreza opredelitvi pozicije listinjenja;

(40b) ‚pozicija dodatnega listinjenja‘ pomeni izpostavljenost dodatnemu listinjenju;“

(2) Člen 22 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi matične države članice zahtevajo, da ima vsaka kreditna institucija zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi, učinkovitimi postopki za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, ki jim je ali bi lahko bila izpostavljena, in ustrezne mehanizme za notranjo kontrolo, vključno z zanesljivimi upravnimi in računovodskimi postopki, ter politike in prakse prejemkov, ki so skladne s premišljenim in učinkovitim obvladovanjem tveganja in ga spodbujajo.“

(b) Doda se naslednji odstavek 3:

„3. Odbor evropskih bančnih nadzornikov zagotovi smernice o premišljenih politikah prejemkov, ki so skladne z načeli iz točke 22 Priloge V. Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje tesno sodeluje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov pri zagotovitvi smernic o politikah prejemkov za osebje, udeleženo pri zagotavljanju investicijskih storitev in dejavnosti v smislu Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov.“

(3) V členu 54 se doda naslednji odstavek:

„Države članice zagotovijo, da imajo, za namene prvega odstavka, njihovi pristojni organi pooblastilo za naložitev finančnih in nefinančnih kazni ali ukrepov. Te kazni ali ukrepi morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.“

(4) Člen 57 se spremeni:

(a) V prvem odstavku se točka (r) nadomesti z naslednjim:

„(r) zneski izpostavljenosti pozicij listinjenja, ki prejmejo utež tveganja 1 250 % na podlagi dela 4 Priloge IX, in zneski izpostavljenosti pozicij listinjenja v trgovalni knjigi, ki bi prejeli utež tveganja 1 250 % v bančni knjigi iste kreditne institucije.

(b) Doda se naslednji odstavek:

Za namene točke (r) se zneski izpostavljenosti izračunajo na način, določen v delu 4 Priloge IX.“

(5) Členu 64 se doda naslednji odstavek 5:

„5. Kreditne institucije uporabljajo zahteve iz dela B Priloge VII k Direktivi 2006/49/ES za vsa lastna sredstva, merjena po pošteni vrednosti, ko izračunavajo znesek lastnih sredstev, v znesek lastnih sredstev pa ne vključijo zneskov, potrebnih za prilagoditev v skladu s temi zahtevami.“

(6) člen 66(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Skupna vrednost postavk iz točk (l) do (r) člena 57 se za polovico odbije od vsote postavk iz točk (a) do (c), zmanjšane za vrednost postavk iz točk (i) do (k) iz tega člena, in polovico od skupne vrednosti postavk iz točk (d) do (h) tega člena, ob uporabi omejitev, določenih z odstavkom 1 tega člena. Če polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) presega skupno vrednost postavk iz točk (d) do (h) člena 57, se ta presežek odbije od skupne vrednosti iz točk (a) do (c), zmanjšane za vrednost postavk iz točk (i) do (k) tega člena.

Postavke iz točke (r) člena 57 se ne odbijejo, če se vključijo, za namene člena 75, v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kakor je opredeljeno v delu 4 Priloge IX, ali v izračun kapitalskih zahtev, kakor je opredeljeno v Prilogi I k Direktivi 2006/49/ES.“

(7) V členu 75 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) za vse poslovne dejavnosti, za valutno tveganje, za tveganje neizpolnitve in za tveganje v zvezi z blagom, kapitalске zahteve, določene v skladu s členom 18 Direktive 2006/49/ES;“

(8) Člen 101(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Naslednja subjekta ne zagotavljata podpore pri listinjenju, ki presega njune pogodbene obveznosti, za zmanjšanje morebitnih ali dejanskih izgub investitorjev:

(a) kreditna institucija v vlogi originatorja, ki je v zvezi z listinjenjem storila naslednje:

(i) uporabila člen 95 pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(ii) prodala instrumente iz trgovalne knjige subjektu s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE), tako da nima več kapitala za posebno tveganje teh instrumentov;

(b) kreditna institucija v vlogi sponzorja.“

(9) Za členom 122a se vstavi naslednji člen 122b:

„Člen 122b

1. Ne glede na uteži tveganja za splošne pozicije dodatnega listinjenja v delu 4 Priloge IX pristojni organi zahtevajo, da kreditne institucije uporabijo 1 250-odstotno utež tveganja za pozicije zelo zapletenih dodatnih listinjenj, razen če je kreditna institucija pristojnemu organu za vsako zadevno pozicijo dodatnega listinjenja dokazala, da je izpolnila zahteve iz člena 122a(4) in (5).

2. Odstavek 1 velja v zvezi s pozicijami novih dodatnih listinjenj, izdanih po 31. decembru 2010. V zvezi s pozicijami obstoječih dodatnih listinjenj odstavek 1 velja od 31. decembra 2014, kjer se po tem datumu dodajo ali nadomestijo nove osnovne izpostavljenosti.“

V členu 136(2) se doda naslednji odstavek:

„Za namene določitve ustrezne ravni lastnih sredstev v postopku nadzorniškega pregleda, izvedenega v skladu s členom 124, pristojni organi ocenijo, ali je potrebna naložitev posebne zahteve po lastnih sredstvih, ki presega minimalno raven, za zajetje tveganj, ki jim je kreditna institucija lahko izpostavljena, ob upoštevanju naslednjega:

- (a) kvantitativnih in kvalitativnih vidikov ocenjevanja notranjega kapitala kreditnih institucij iz člena 123;
- (b) ureditev, postopkov in mehanizmov kreditnih institucij iz člena 22;
- (c) izida postopka nadzorniškega pregleda, izvedenega v skladu s členom 124.“

- (10) Člen 145(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Kreditne institucije sprejmejo formalno politiko za izpolnjevanje zahtev po razkritju iz odstavkov 1 in 2 ter vzpostavijo politike za ocenjevanje primernosti njihovih razkritij, vključno s preverjanjem in pogostostjo. Kreditne institucije imajo tudi politike za ocenjevanje, ali njihova razkritja udeležencem na trgu celovito sporočajo njihov profil tveganja.

Če njihova razkritja udeležencem na trgu profila tveganja ne sporočajo celovito, kreditne institucije javno razkrijejo informacije, ki so potrebne poleg informacij, ki jih zahteva odstavek 1. Vendar pa morajo razkriti le informacije, ki so bistvene in niso lastniške ali zaupne po tehničnih merilih iz dela 1 Priloge XII.“

- (11) Priloge se spremenijo, kot je določeno v Prilogi I k tej direktivi.

Člen 2

Direktiva 2006/49/ES se spremeni:

- (1) V prvem pododstavku člena 3(1) se doda naslednja točka (t):

„(t) ‚pozicija listinjenja‘ in ‚pozicija dodatnega listinjenja‘ pomenita pozicijo listinjenja in pozicijo dodatnega listinjenja, kot je opredeljeno v Direktivi 2006/48/ES.“

- (2) V členu 17(1) se uvodni odstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene Priloge II k tej direktivi v skladu s členi 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, se za namene izračuna iz oddelka 36 dela 1 Priloge VII Direktive 2006/48/ES uporablja naslednje:“

- (3) v členu 18(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu z metodami in določili iz členov 28 do 32 in s Prilogami I, II in VI in, če je primerno, s Prilogo V, za postavke trgovalne knjige, ter iz oddelkov 1 do 4 Priloge II za postavke bančne knjige.“

- (4) Priloge se spremenijo, kot je določeno v Prilogi II k tej direktivi.

Člen 3

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2010. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.
Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo glavnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

Priloge V, VI, IX in XII k Direktivi 2006/48/ES se spremenijo:

(1) V Prilogi V se doda naslednji oddelek 11:

„11. POLITIKE PREJEMKOV

22. Pri pripravi in uporabi politik prejemkov za osebe, katerega poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na njihov profil tveganja, kreditne institucije izpolnjujejo naslednja načela na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, področje in celovitost njihovih dejavnosti:

- (a) politika prejemkov je skladna s premišljenim in učinkovitim obvladovanjem tveganja in ga spodbuja ter ne spodbuja tveganja, ki presega raven sprejemljivega tveganja za kreditno institucijo;
- (b) politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi kreditne institucije;
- (c) upravni organ (nadzorna funkcija) kreditne institucije vzpostavi splošna načela politike prejemkov in je odgovoren za izvajanje te politike;
- (d) izvajanje politike prejemkov je najmanj enkrat letno predmet osrednjega in neodvisnega notranjega pregleda skladnosti s politikami in postopki za prejemke, ki jih opredeli upravni organ (nadzorna funkcija);
- (e) če so prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in zadevne poslovne enote ter splošnih rezultatov kreditne institucije;
- (f) fiksne in variabilne sestavine celotnega prejemka so ustrezno uravnotežene; fiksna sestavina predstavlja dovolj visok del celotnega prejemka, da omogoča izvedbo popolnoma fleksibilnega bonusa, vključno z možnostjo brez bonusa;
- (g) plačila, vezana na predčasno prekinitvev pogodbe, odražajo doseženo uspešnost v določenem obdobju in so zasnovana tako, da ne nagrajujejo neuspešnosti;
- (h) merjenje uspešnosti, kot podlage za bonuse ali skupne fonde bonusov, vključuje prilagoditev za trenutna in prihodnja tveganja, ter upošteva stroške kapitala in potrebno likvidnost;
- (i) plačilo večjega dela visokega bonusa se odloži za ustrezno obdobje in je povezano s prihodnjo uspešnostjo podjetja.

(2) Del 1 Priloge VI se spremeni na naslednji način:

(a) Odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Brez poseganja v odstavke 9, 10 in 11 se izpostavljenostim regionalnim vladam ali lokalnim organom dodeli utež tveganja na enak način kot izpostavljenostim institucijam, skladno z odstavkom 11a. Ta obravnava je neodvisna od diskrecijske pravice iz člena 80(3). Prednostna obravnava za kratkoročne izpostavljenosti iz odstavkov 31, 32 in 37 se ne uporablja.“

(b) Vstavi se naslednji odstavek 11a:

„11a Brez poseganja v odstavke 9, 10 in 11 se izpostavljenostim regionalnim vladam ali lokalnim organom držav članic, denominiranim in financiranim v nacionalni valuti zadevne regionalne vlade in lokalnega organa, dodeli utež tveganja v višini 20 %.“

(3) Priloga IX se spremeni:

(a) V odstavku 1 dela 3 se doda naslednja točka (c):

„(c) Bonitetna ocena ne temelji niti delno ne temelji na nefinancirani pomoči, ki jo zagotavlja sama kreditna institucija.“

(b) Del 4 se spremeni:

(i) V odstavku 5 se doda naslednji stavek:

„Če ni mogoče uporabiti bonitetne ocene imenovanih ECAI za pozicijo s premoženjem kritih komercialnih zapisov zaradi zahteve iz odstavka 1(c) dela 3, lahko kreditna institucija uporabi utež tveganja, dodeljeno likvidnostnemu posojilu, za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za komercialne zapise, če komercialni zapisi programa ABCP in likvidnostno posojilo tvorijo prekrivajoče se pozicije.“

(ii) Odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. V skladu z odstavkom 8 se znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti ocenjene pozicije listinjenja ali dodatnega listinjenja izračuna tako, da se za vrednost izpostavljenosti uporabi utež tveganja, povezana s stopnjo kreditne kvalitete, s katero so pristojni organi v skladu s členom 98 povezali ustrezno bonitetno oceno, kakor je določeno v tabeli 1.“

(iii) Tabela 1 se nadomesti z naslednjo:

Tabela 1

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4 (samo za bonitetne ocene, ki niso kratkoročne bonitetne ocene)	Vse druge stopnje kreditne kvalitete
Pozicije listinjenja	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Pozicije dodatnega listinjenja	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

(iv) Tabela 2 se črta.

(v) Odstavek 46 se nadomesti z naslednjim:

„46. V skladu z metodo na podlagi bonitetnih ocen se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti ocenjene pozicije listinjenja ali dodatnega

listinjenja izračuna tako, da se za vrednost izpostavljenosti uporabi z 1,06 pomnožene uteži tveganja, povezane s stopnjo kreditne kvalitete, za katero so pristojni organi določili, da je povezana z bonitetno oceno v skladu s členom 98, kakor je določeno v tabeli 4.“

(vi) Tabela 4 se nadomesti z naslednjo:

Tabela 4

Stopnja kreditne kvalitete		Pozicije listinjenja			Pozicije dodatnega listinjenja	
Bonitetne ocene, ki niso kratkoročne	Kratkoročne bonitetne ocene	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
vse druge in neocenjene		1 250 %				

(vii) Odstavek 47 se nadomesti z naslednjim:

„47. Uteži tveganja v stolpcu C tabele 4 se uporabijo, če pozicija listinjenja ni pozicija dodatnega listinjenja in če je dejansko število listinjenih izpostavljenosti manjše od šest. Za ostale pozicije listinjenja, ki niso pozicije dodatnega listinjenja, se uporabijo uteži tveganja v stolpcu B, razen če je pozicija v najbolj nadrejeni tranši listinjenja. V tem primeru se uporabijo uteži iz stolpca A. Za pozicije dodatnega listinjenja se uporabijo uteži tveganja v stolpcu E, razen če je pozicija dodatnega listinjenja v najbolj nadrejeni tranši dodatnega listinjenja in nobena osnovna izpostavljenost ni bila izpostavljenost

iz dodatnega listinjenja. V tem primeru se uporabi stolpec D. Pri določanju, ali je tranša najbolj nadrejena, se ne zahteva upoštevanje zneskov, ki so zapadli zaradi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali drugih podobnih plačil.“

(viii) Odstavek 48 se črta.

(ix) Odstavek 49 se nadomesti z naslednjim:

„49. Pri izračunavanju dejanskega števila listinjenih izpostavljenosti se morajo izpostavljenosti do enega dolžnika obravnavati kot ena izpostavljenost. Dejansko število izpostavljenosti se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{(\sum EAD_i)^2}{\sum EAD_i^2}$$

pri čemer EAD_i predstavlja vsoto vrednosti vseh izpostavljenosti do i -tega dolžnika. Če je na voljo delež portfelja, ki je povezan z največjo izpostavljenostjo $C1$, lahko kreditna institucija izračuna N kot $1/C1$.“

(x) Odstavek 50 se črta.

(xi) Odstavek 52 se nadomesti z naslednjim:

„52. V skladu z odstavkoma 58 in 59 je utež tveganja za pozicijo listinjenja na podlagi metode nadzorniške formule utež tveganja, ki se uporabi v skladu z odstavkom 53. Vendar pa utež tveganja ni manjša od 20 % za pozicije dodatnega listinjenja in od 7 % za vse druge pozicije listinjenja.“

(xii) V odstavku 53 se šesti odstavek nadomesti z naslednjim:

„ N je dejansko število izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 49. V primeru dodatnih listinjenj mora kreditna institucija upoštevati število izpostavljenosti iz listinjenja v paketu in ne števila osnovnih izpostavljenosti v originalnem paketu, iz katerega izhajajo osnovne izpostavljenosti iz listinjenja.“

(12) (4) Del 2 Priloge XII se spremeni:

(a) Odstavka 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Kreditne institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu s točkama (b) in (c) člena 75, razkrijejo svoje zahteve ločeno za vsako tveganje, navedeno v teh določbah. Poleg tega se ločeno razkrije kapitalska zahteva za določeno tveganje spremembe obrestne mere pozicij listinjenja.

10. Vsaka kreditna institucija, ki izračunava svoje kapitalske zahteve v skladu s Prilogo V Direktive 2006/49/ES, razkrije naslednje informacije:

(a) za vsak zajeti podportfelj:

- (i) značilnosti uporabljenih modelov,
- (ii) za posamezno kapitalsko zahtevo za tveganje, uporabljene metodologije in tveganja, merjena s pomočjo internega modela, vključno z opisom pristopa, ki ga je kreditna institucija uporabila za določitev horizontov likvidnosti, uporabljenimi metodologijami

za doseganje bonitetne ocene, ki je skladna z zahtevanimi standardi stabilnosti, in pristopi, uporabljenimi za ovrednotenje modela;

- (iii) opis testiranja izjemnih situacij, ki se uporablja za podportfelj,
 - (iv) opis pristopa, uporabljenega za testiranje za nazaj ter za potrjevanje točnosti in doslednosti internih modelov in postopkov modeliranja;
- (b) obseg sprejemanja s strani pristojnega organa;
 - (c) obravnava obsega in metodologij za skladnost z določbami dela B Priloge VII k Direktivi 2006/49/ES;
 - (d) najvišja, najnižja in srednja vrednost naslednjega:
 - (i) dnevnih mer tveganih vrednosti v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
 - (ii) dnevnih mer tveganih vrednosti v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja v izjemnih situacijah;
 - (iii) kapitalske zahteve za posamezno tveganje v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
 - (e) znesek kapitala za posamezno tveganje, skupaj s tehtanim povprečjem obdobja likvidnosti za vsak kriti podportfelj;
 - (f) primerjava dnevnih mer tveganih vrednosti ob koncu dneva z enodnevnimi spremembami vrednosti portfelja ob koncu naslednjega delovnega dne, skupaj z analizo pomembnega preseganja med poročevalnim obdobjem.“

(b) Odstavek 14 se nadomesti:

„14. Kreditne institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členi 94 do 101 ali kapitalske zahteve v skladu z odstavkom 16a Priloge I k Direktivi 2006/49/ES, razkrijejo naslednje informacije, kjer je primerno, ločeno za trgovalne in bančne knjige:

- (a) opis ciljev kreditne institucije v zvezi z dejavnostjo listinjenja;
- (b) naravo drugih tveganj, vključno z likvidnostnim tveganjem, povezanim z listinjenimi sredstvi;
- (c) vrsto tveganj z vidika starosti osnovnih pozicij listinjenja in z vidika sredstev, ki so osnova za slednje pozicije listinjenja, pridobljenih in ohranjenih z dejavnostjo dodatnega listinjenja;
- (d) različne vloge, ki jih ima kreditna institucija v procesu listinjenja;
- (e) navedbo obsega vpletenosti kreditne institucije v vsakega od njih;
- (f) opis vzpostavljenih postopkov za spremljanje sprememb v bonitetnem in tržnem tveganju izpostavljenosti iz listinjenja, vključno z načinom, kako vedenje osnovnih sredstev vpliva na izpostavljenosti iz listinjenja, ter opisom, kako se ti postopki razlikujejo za izpostavljenosti iz dodatnega listinjenja;
- (g) opis politike kreditne institucije, ki ureja uporabo varovanja in osebnega kreditnega zavarovanja za zmanjševanje tveganj ohranjenih izpostavljenosti iz listinjenja in dodatnega listinjenja, vključno z

opredelitvijo pomembnih nasprotnih strank, s katerimi so sklenjeni posli zavarovanja pred tveganji, po zadevni vrsti izpostavljenosti tveganju;

- (h) pristope k izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki jih kreditna institucija upošteva pri dejavnostih listinjenja, vključno z vrstami izpostavljenosti iz listinjenja, za katere se vsak pristop uporablja;
- (i) vrste SSPE, ki jih kreditna institucija kot sponzor uporablja za listinjenje izpostavljenosti tretjih strank, vključno z navedbami, ali, v kakšni obliki in v kolikšnem obsegu ima kreditna institucija izpostavljenosti do teh SSPE, bilančno in zunajbilančno izpostavljenost;
- (j) povzetek računovodskih politik kreditne institucije za dejavnosti listinjenja, kar vključuje:
 - (i) ali se posli obravnavajo kot prodaje ali financiranja,
 - (ii) priznanje dobička iz prodaje,
 - (iii) metode in ključne predpostavke ter vhodne podatke za ovrednotenje pozicij listinjenja;
 - (iv) obravnavo sintetičnih listinjenj, če ni zajeta v drugih računovodskih politikah;
 - (v) kako se sredstva, ki se bodo listinjila, vrednotijo in ali se evidentirajo v bančno ali trgovalno knjigo kreditnih institucij;
 - (vi) politike za priznavanje obveznosti v bilanci stanja za ureditve, ki bi lahko od kreditne institucije zahtevale zagotovitev finančne podpore za listinjena sredstva;
- (k) imena ECAI, ki se uporabljajo za listinjenja, in vrste izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna agencija;
- (l) kjer je primerno, opis pristopa notranjega ocenjevanja (IAA), kot je določen v delu 4 Priloge IX, vključno s strukturo postopka notranjega ocenjevanja ter razmerjem med notranjim ocenjevanjem in zunanjimi bonitetnimi ocenami, uporabo notranjega ocenjevanja, razen za kapitalske namene IAA, nadzorne mehanizme za postopek notranjega ocenjevanja, vključno z razpravo o neodvisnosti, odgovornosti, in pregledom postopka notranjega ocenjevanja, vrste izpostavljenosti, za katere se postopek notranjega ocenjevanja uporablja, in obremenilne dejavnike, uporabljene za določitev ravni izboljšanja kreditne kvalitete, po vrsti izpostavljenosti;
- (m) pojasnilo bistvenih sprememb katerih koli kvantitativnih razkritij v točkah (i) do (l) od zadnjega poročevalnega obdobja;
- (n) ločeno za bančno in trgovalno knjigo naslednje informacije, razčlenjene po vrsti izpostavljenosti:
 - (i) skupni znesek zapadlih izpostavljenosti, listinjenih s strani kreditne institucije, ločeno za tradicionalna in sintetična listinjenja ter listinjenja, za katere kreditna institucija deluje samo kot sponzor;
 - (ii) skupni znesek bilančnih izpostavljenosti iz listinjenja, ohranjenih ali kupljenih, in zunajbilančnih izpostavljenosti iz listinjenja;

- (iii) skupni znesek sredstev, ki se bodo listinjila;
 - (iv) za listinjena sredstva, ki so predmet obravnave predčasnega odplačila, skupne črpane izpostavljenosti, pripisane interesom prodajalca in vlagatelja, skupne kapitalske zahteve, nastale na strani kreditne institucije za ohranjene (prodajalčeve) deleže črpanih zneskov in neizkoriščenih kreditnih linij, in skupne kapitalske zahteve, nastale na strani kreditne institucije za vlagateljve deleže črpanih zneskov in neizkoriščenih kreditnih linij;
 - (v) znesek izpostavljenosti iz listinjenj, ki se odštejejo od lastnih sredstev ali so s tveganjem tehtane na 1 250 %;
 - (vi) povzetek dejavnosti listinjenja v tekočem letu, vključno z zneskom listinjenih izpostavljenosti in priznanim dobičkom ali izgubo iz prodaje;
- (o) ločeno za trgovalno in bančno knjigo naslednje informacije:
- (i) skupni znesek izpostavljenosti iz listinjenj, ohranjenih ali kupljenih, in povezane kapitalske zahteve, razčlenjen na izpostavljenosti iz listinjenja in dodatnega listinjenja ter nadalje razčlenjen na smiselno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalskih zahtev, za vsak uporabljen pristop za kapitalske zahteve;
 - (ii) skupni znesek izpostavljenosti iz dodatnega listinjenja, ohranjenih ali kupljenih, razčlenjen glede na izpostavljenost pred in po varovanju/zavarovanju in izpostavljenost finančnim garantom, razčlenjeno glede na kategorije kreditne sposobnosti garanta ali ime garanta;
- (p) za bančno knjigo in v zvezi z izpostavljenostmi, listinjenimi s strani kreditne institucije, znesek oslabljenih/zapadlih listinjenih sredstev in izgub, ki jih kreditna institucija priznava v tekočem obdobju, oboje razčlenjeno po vrsti izpostavljenosti;
- (q) za trgovalno knjigo, skupne zapadle izpostavljenosti, listinjene s strani kreditne institucije in za katere velja kapitalska zahteva za tržno tveganje, razčlenjene na tradicionalne/sintetične in po vrsti izpostavljenosti.“
- (c) Doda se naslednji odstavek 15:

„15. Naslednje informacije se razkrijejo v zvezi s politikami in praksami prejemkov kreditne institucije za osebe, katerega poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na profil tveganja institucije:

- (a) informacije o postopku odločanja, ki se uporablja pri določanju politike prejemkov, vključno z, če je to primerno, informacijo o sestavi in pooblastilih komisije za prejemke, imenom zunanjega strokovnjaka, katerega storitve so se uporabljale pri določanju politike prejemkov, in vlogo ustreznih zainteresiranih strani;
- (b) informacije o povezavi med plačilom in uspešnostjo;
- (c) informacije o merilih, uporabljenih za merjenje uspešnosti, in o prilagoditvah zaradi tveganja;

- (d) informacije o merilih uspešnosti, na katerih temelji pravica do delnic, opcij ali variabilnih sestavin prejemkov;
- (e) glavne parametre in utemeljitev za morebitno letno shemo bonusov in druge nedenarne ugodnosti.“

PRILOGA II

Priloge I, II, V in VII k Direktivi 2006/49/ES se spremenijo:

(1) Priloga I se spremeni:

(a) Odstavek 14 se spremeni:

(i) Prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„14. Institucija razvrsti vse neto pozicije v trgovalni knjigi v instrumentih, ki niso pozicije listinjenja, izračunane v skladu z odstavkom 1, v ustrezne kategorije v tabeli 1, glede na njihovega izdajatelja/dolžnika, na njihovo zunanjo ali notranjo bonitetno oceno ter glede na njihovo preostalo zapadlost in jih nato pomnoži z utežmi, prikazanimi v tej tabeli. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija sešteje vse tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega odstavka in odstavka 16a (ne glede na to, ali so dolge ali kratke).“

(ii) Četrty odstavek se črta.

(b) Vstavi se naslednji odstavek 16a:

„16a. Institucija izračuna kapitalsko zahtevo za neto pozicije v trgovalni knjigi v instrumentih, ki so pozicije listinjenja, kot sledi:

- (a) za pozicije listinjenja, ki bi bile predmet standardiziranega pristopa za kreditno tveganje v bančni knjigi iste kreditne institucije, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti po standardiziranem pristopu, kot je določeno v delu 4 Priloge IX k Direktivi 2006/48/ES;
- (b) za pozicije listinjenja, ki bi bile predmet pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen v bančni knjigi iste kreditne institucije, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti po pristopu na osnovi notranjih bonitetnih ocen, kot je določeno v delu 4 Priloge IX k Direktivi 2006/48/ES. Metodo nadzorniške formule je mogoče uporabiti le z nadzornim dovoljenjem institucij, ki niso institucije v vlogi originatorja, ki jo lahko uporabijo za isto pozicijo listinjenja v bančni knjigi. Kjer je primerno, se ocene PD in LGD kot vhodne vrednosti k metodi nadzorniške formule določijo v skladu s členi 84 do 89 Direktive 2006/48/ES ali drugače in pod pogojem ločenega nadzornega dovoljenja, na podlagi pristopa iz odstavka 5a Priloge V;
- (c) ne glede na točki (a) in (b) za pozicije dodatnega listinjenja, ki bi bile predmet uteži tveganja v višini 1 250 % v skladu s členom 122(b)(1) Direktive 2006/48/ES, če bi bile v bančni knjigi iste institucije, 8 % zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti v skladu s tem členom.“

(c) Odstavek 34 se nadomesti z naslednjim:

„34. Institucija sešteje vse neto dolge pozicije in neto kratke pozicije v skladu z odstavkom 1. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija pomnoži svojo skupno bruto pozicijo z 8 %.“

(d) Odstavek 35 se črta.

(2) V odstavku 7 Priloge II se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„V primeru zamenjave neplačil (credit default swap) pa se instituciji, katere izpostavljenost, ki izhaja iz te zamenjave, predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, dovoli, da uporabi odstotek 0 % za izračun potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti, razen če zamenjava neplačil preneha veljati v primeru nesolventnosti subjekta, katerega izpostavljenost, ki izhaja iz zamenjave neplačil, predstavlja kratko pozicijo v osnovnem instrumentu, tudi če osnovni instrument ni v neplačilu. V tem primeru je odstotek za izračun potencialne kreditne izpostavljenosti institucije omejen na znesek premij, ki jih subjekt še ni plačal instituciji.“

(3) Priloga V se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi ob upoštevanju pogojev iz te priloge institucijam dovolijo, da izračunajo kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga po svojih notranjih modelih za upravljanje s tveganji namesto ali v kombinaciji z metodami, ki so navedene v Prilogah I, III in IV. V vsakem primeru mora biti uporaba modelov za izvajanje nadzora nad kapitalom priznana s strani pristojnih organov.“

(b) V odstavku 4 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi preverijo sposobnost institucije, da izvaja testiranje za nazaj za dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja. Testiranje hipotetične spremembe vrednosti portfelja za nazaj temelji na primerjavi med zaključno dnevno vrednostjo portfelja in, ob nespremenjenih pozicijah, njegovo vrednostjo ob koncu naslednjega dne. Pristojni organi od institucij zahtevajo, da sprejmejo potrebne ukrepe za izboljšanje svojih programov testiranja za nazaj, če so ti pomanjkljivi. Pristojni organi od institucij zahtevajo najmanj izvedbo testiranja za nazaj na rezultate hipotetičnega portfelja trgovanja (z uporabo sprememb vrednosti portfelja, ki bi nastale, če bi pozicije ob zaključku dneva ostale nespremenjene).“

(c) Odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za izračunavanje kapitalskih zahtev za posebna tveganja iz naslova tržnih dolžniških in lastniških pozicij pristojni organi priznajo instituciji uporabo notranjega modela, če model poleg izpolnjevanja pogojev iz te priloge izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) obrazloži pretekle spremembe cen v portfelju;
- (b) zajema koncentracijo v smislu velikosti in sprememb sestave portfelja;
- (c) ustrezno deluje v škodljivem okolju;
- (d) se potrjuje skozi testiranje za nazaj, katerega namen je oceniti, ali se posebno tveganje obravnava na pravilen način. Če pristojni organi dovolijo, da se to testiranje za nazaj izvaja na podlagi ustreznih podportfeljev, mora biti izbira teh dosledna;
- (e) zajema imensko osnovno tveganje. To pomeni, da institucije dokažejo, da je notranji model občutljiv na bistvene značilne razlike med sicer podobnimi, vendar ne enakimi pozicijami;

- (f) zajema tveganje nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov (event risk).

Notranji model institucije mora konzervativno oceniti tveganja, ki izhajajo iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega mora notranji model izpolniti tudi minimalne standarde, ki se nanašajo na podatke. Približki podatkov (proxies) so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

Institucija se lahko odloči, da iz izračuna kapitalske zahteve za posebno tveganje s pomočjo notranjega modela izključi tiste pozicije, za katere izpolnjuje kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje v skladu z odstavkom 16a Priloge I.

Institucije pri uporabi notranjih modelov upoštevajo razvoj tehnik in dobre prakse, takoj ko so na voljo.“

- (d) Dodajo se naslednji odstavki 5a do 5k:

„5a. Institucija, za katero velja odstavek 5 za dolžniške finančne instrumente, ima vzpostavljeno metodo, ki pri izračunu kapitalskih zahtev zajema tveganje neplačila in tveganje bonitetne migracije svojih pozicij v trgovalni knjigi, ki presežejo tveganja neplačila, zajeta v izračunu na podlagi tvegane vrednosti, kakor je določeno v odstavku 5. Institucija mora dokazati, da njen pristop izpolnjuje standarde ustreznosti in je primerljiv s pristopom, določenim v členih 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, ob predpostavki, da je stopnja tveganja konstantna in se po potrebi prilagaja z upoštevanjem vpliva likvidnosti, koncentracij, varovanja in raznolikosti.

Obseg

5b. Pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in tveganj bonitetne migracije zajema vse pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve za določeno tveganje spremembe obrestne mere, vendar ne zajema tistih, ki so predmet posebne obravnave odstavka 16a Priloge I. Pod pogojem nadzornega dovoljenja lahko institucija dosledno vključuje vse uvrščene lastniške pozicije in pozicije izvedenih finančnih instrumentov na podlagi uvrščenih lastniških finančnih instrumentov, za katere je takšna vključitev skladna z načinom, kako banka notranje meri in upravlja s tveganji. Pristop mora odražati učinek korelacij med neplačilom in bonitetno migracijo. Ne sme pa odražati učinka diverzifikacije med neplačilom in bonitetno migracijo na eni strani ter drugimi dejavniki tržnega tveganja na drugi strani.

Parametri

5c. Pristop zajetja presežnih tveganj mora meriti izgube zaradi neplačila ali migracij notranjih ali zunanjih bonitetnih ocen pri 99,9 % intervalu zaupanja v obdobju kapitala enega leta.

Predpostavke o korelaciji so podprte z analizo objektivnih podatkov v konceptualno trdnem okviru. Pristop za zajetje presežnih tveganj ustrezno

odraža koncentracije izdajatelja. Odražene so tudi koncentracije, ki lahko nastanejo znotraj razredov produktov in med njimi v izjemnih situacijah.

Pristop temelji na predvidevanju konstantne stopnje tveganja v enoletnem obdobju kapitala, pri čemer se tiste posamezne pozicije trgovalne knjige ali sklopi pozicij, ki so bili v obdobju likvidnosti predmet neplačila ali migracije, ob koncu obdobja likvidnosti ponovno uravnotežijo, da dosežejo prvotno stopnjo tveganja. Institucija lahko dosledno uporablja tudi predvidevanje enoletne stalne pozicije.

5d. Obdobja likvidnosti se določijo v skladu s časom, potrebnim za prodajo pozicije ali za varovanje vseh bistveno pomembnih cenovnih tveganj v izjemnih tržnih pogojih, ob posebnem upoštevanju velikosti pozicije. Obdobja likvidnosti odražajo dejansko prakso in izkušnje v obdobjih sistematičnih in značilnih izjemnih situacij. Obdobje likvidnosti se meri pod konzervativnimi predvidevanji in je dovolj dolgo, da prodaja ali varovanje, sama po sebi, ne bi bistveno vplivala na ceno, po kateri bi bila izvršena.

Za določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali sklop pozicij je rok tri mesece.

Določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali sklop pozicij upošteva notranje politike institucije v zvezi s popravkom vrednotenja in upravljanjem prodajnih pozicij. Če institucija določi obdobja likvidnosti za sklope pozicij in ne za posamezne pozicije, so merila za določitev sklopov pozicij opredeljena tako, da smiselno odražajo razlike v likvidnosti. Obdobja likvidnosti so daljša za pozicije, ki so koncentrirane, kar odraža daljše obdobje, potrebno za unovčenje teh pozicij. Obdobja likvidnosti za skladišče listinjenja odražajo čas za zbiranje, prodajo in listinjenje sredstev ali za varovanje bistvenih dejavnikov tveganja, v izjemnih tržnih pogojih.

5e. Varovanje je lahko vključeno v pristop institucije za zajetje presežnih tveganj neplačila in bonitetne migracije. Pozicije je mogoče pobotati, če se dolge in kratke pozicije nanašajo na isti finančni instrument. Učinke varovanja ali diverzifikacije, povezane z dolgimi in kratkimi pozicijami, ki vključujejo različne instrumente ali različne vrednostne papirje istega dolžnika, ter dolgimi in kratkimi pozicijami v različnih izdajateljih je mogoče priznati samo z izrecnim modeliranjem bruto dolgih in kratkih pozicij v različnih instrumentih. Institucije odražajo učinek bistvenih tveganj, ki bi se lahko pojavila v intervalu med zapadlostjo varovanja in obdobjem likvidnosti, pa tudi možnost znatnih osnovnih tveganj v strategijah varovanja po produktu, statusu v strukturi kapitala, notranji ali zunanji bonitetni oceni, zapadlosti, letniku in drugih razlikah v instrumentih. Institucija odraža varovanje samo, če ga je mogoče ohraniti, tudi če je dolžnik predmet kredita ali drugega dogodka.

Za pozicije v trgovalni knjigi, ki so varovane preko dinamičnih strategij varovanja, je mogoče priznati ponovno uravnoteženje varovanja v obdobju likvidnosti varovane pozicije, pod pogojem, da institucija (i) modelira ponovno uravnoteženje varovanja dosledno v zadevnem sklopu pozicij v trgovalni knjigi, (ii) dokaže, da vključitev ponovnega uravnoteženja prinaša boljše obvladovanje tveganja, in (iii) dokaže, da so trgi za instrumente, ki služijo kot varovanja, dovolj likvidni, da omogočajo to ponovno uravnoteženje tudi v

obdobjih stresnih situacij. V kapitalskih zahtevah morajo biti odražena vsa preostala tveganja, ki izhajajo iz dinamičnih strategij varovanja.

- 5f. Pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in bonitetne migracije mora odražati nelinearen učinek opcij, izvedenih strukturiranih kreditnih finančnih instrumentov in drugih pozicij z bistvenim nelinearnim gibanjem v zvezi s spremembami cene. Institucija tudi ustrezno upošteva tveganje, ki izhaja iz modela in ki je vključeno v vrednotenje in oceno cenovnih tveganj, povezanih s takšnimi produkti.
- 5g. Pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in bonitetne migracije temelji na objektivnih podatkih.

Vrednotenje

- 5h. Kot del neodvisnega pregleda njihovega sistema merjenja tveganj in vrednotenja internih modelov, kot to zahteva ta priloga, institucije, za pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in bonitetne migracije, zlasti:
- (i) potrdijo, da je pristop modeliranja za korelacije in spremembe cen primeren za portfelj, vključno z izbiro in utežmi dejavnikov sistematičnega tveganja;
 - (ii) izvedejo več različnih testov izjemnih situacij, vključno z analizo občutljivosti in analizo scenarijev, za oceno kvalitativne in kvantitativne sprejemljivosti pristopa, zlasti glede obravnave koncentracij. Takšni testi niso omejeni na niz dogodkov iz preteklosti;
 - (iii) uporabijo ustrezno količinsko vrednotenje, vključno z zadevnimi notranjimi merili modeliranja.

Pristop za zajetje presežnih tveganj mora biti skladen z notranjimi metodologijami institucije za obvladovanje tveganj za ugotavljanje, merjenje in upravljanje tveganj trgovanja.

Dokumentacija

- 5i. Institucija dokumentira svoj pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in bonitetne migracije tako, da so korelacija in druge predpostavke modeliranja pregledne za pristojne organe.

Notranji pristopi, ki temeljijo na različnih parametrih

- 5j. Če institucija uporablja pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in bonitetne migracije, ki ni skladen z vsemi zahtevami tega odstavka, vendar je skladen z notranjimi metodologijami institucije za ugotavljanje, merjenje in upravljanje tveganj, mora dokazati, da ima njen pristop za posledico kapitalsko zahtevo, ki je najmanj tako visoka, kot če bi temeljila na pristopu, ki bi bil popolnoma skladen z zahtevami tega odstavka. Pristojni organi najmanj enkrat letno preverijo skladnost s prejšnjim stavkom. Odbor evropskih bančnih nadzornikov spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice, namenjene zagotovitvi enotnih pogojev delovanja.

Pogostost izračuna

5k. Institucija izračuna pristop za zajetje presežnih tveganj najmanj tedensko.

(e) Odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Za namene odstavkov 10b(a) in 10b(b) se rezultati notranjih modelov institucije razvrstijo po multiplikatorju (m_+), ki je najmanj 3.“

(f) V odstavku 8 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene odstavkov 10b(a) in 10b(b) se multiplikator (m_+) poveča za plus faktor med 0 in 1 v skladu s tabelo 1, v odvisnosti od števila preseganj za zadnjih 250 delovnih dni, ugotovljenih s testiranjem za nazaj mer tvegane vrednosti, ki ga opravi institucija, kot je določeno v odstavku 10. Pristojni organi zahtevajo, da institucije dosledno izračunavajo ta presegevanja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki presega ustrezno enodnevno mero tvegane vrednosti, izračunane z notranjim modelom institucije. Za določitev plus faktorja je treba število preseganj oceniti vsaj četrtletno.“

(g) Odstavek 9 se črta.

(h) Odstavek 10 se spremeni:

(i) Točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) uporaba faktorja, ki odraža nestanovitnost cen za obdobje 10 dni posedovanja (holding period);“

(ii) Točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) ažuriranje podatkov vsak mesec.“

(i) Dodata se naslednja odstavka 10a in 10b:

„10a. Poleg tega vsaka institucija izračuna „mero tvegane vrednosti v izjemnih situacijah“ na podlagi desetdnevnega, 99 % enostranskega intervala zaupanja mere tvegane vrednosti veljavnega portfelja, pri čemer so vhodni podatki modela mere tvegane vrednosti umerjeni na pretekle podatke iz obdobja večjih finančnih šokov, pomembnih za portfelj podjetja. Izbira takšnih preteklih podatkov je predmet letnega pregleda in odobritve s strani pristojnih organov. Odbor evropskih bančnih nadzornikov spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice, namenjene zagotovitvi konvergence. Institucije izračunajo mero tveganih vrednosti v izjemnih situacijah najmanj tedensko.

10b. Vsaka institucija mora dnevno izpolnjevati kapitalsko zahtevo, izraženo kot vsoto:

(a) višje (1) številke tvegane vrednosti prejšnjega dne, merjene v skladu z odstavkom 10 (VaR_{t-1}); in (2) povprečja dnevni mer tvegane vrednosti v skladu z odstavkom 10 na vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (VaR_{avg}), pomnoženo z multiplikatorjem (m_+);

plus

(b) višje (1) zadnje razpoložljive številke tvegane vrednosti v izjemnih situacijah v skladu z odstavkom 10a ($sVaR_{t-1}$); in (2) povprečja številke tvegane vrednosti v izjemnih situacijah, izračunanih na

način in v skladu s pogostostjo iz odstavka 10a, v prejšnjih 60 delovnih dnevih ($sVaR_{avg}$), pomnoženo z multiplikatorjem (m_+);

plus

(c) vsote tehtanih pozicij (ne glede na to, ali so dolge ali kratke), ki izhajajo iz uporabe odstavka 16a Priloge I;

plus

(d) višje najnovejše mere institucije in povprečne mere institucije v 12 tednih v zvezi s presežnim tveganjem neplačila in bonitetne migracije, v skladu z odstavkom 5a.“

(j) V odstavku 12 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Modeli za merjenje tveganj zajemajo zadostno število dejavnikov tveganj, odvisno od stopnje aktivnosti institucije na zadevnih trgih. Če je dejavnik tveganja vključen v cenovni model institucije, ne pa tudi v model za merjenje tveganja, mora institucija utemeljiti ta izpust pristojnemu organu. Poleg tega model za merjenje tveganj zajema nelinearnost za opcije in druge produkte, pa tudi tveganje korelacije in osnovno tveganje. Kjer se za dejavnike tveganja uporabljajo približki podatkov, ti predstavljajo zanesljive dokaze za dejansko držano pozicijo. Poleg tega za posamezne vrste tveganj velja naslednje:“

(4) Del B Priloge VII se spremeni:

(a) V odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) dokumentirane politike in postopke za postopek vrednotenja. To vključuje jasno opredeljene odgovornosti različnih področij, vključenih v določanje vrednotenja, vire tržnih informacij in preverjanje njihove ustreznosti, smernice za uporabo teoretičnih vhodnih podatkov, ki odražajo predvidevanja institucije glede tega, kaj bi udeleženci na trgu uporabili pri oblikovanju cen pozicije, pogostost neodvisnega vrednotenja, časovni okvir končnih cen, postopke za prilagajanje vrednotenj, postopke potrjevanja ob koncu meseca in izredne postopke potrjevanja;“

(b) Odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije vrednotijo pozicije na podlagi tekočih tržnih cen, kadar koli je to mogoče. Vrednotenje na podlagi tekočih tržnih cen pomeni vsaj dnevno vrednotenje pozicij po dostopnih realiziranih cenah, pridobljenih od neodvisnih virov, kot so na primer: borzne cene, elektronske kotacije ali kotacije več neodvisnih uglednih borznih posrednikov.“

(c) Odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Če uporaba tekočih tržnih cen ni možna, morajo institucije pred obravnavo kapitala iz tržne knjige konzervativno uporabiti svoj lastni model za vrednotenje pozicij/portfeljev. Uporaba notranjega modela je opredeljena kot vsakršno vrednotenje, ki mora biti opravljeno na podlagi primerjave, ekstrapolirano ali drugače izračunano na podlagi vhodnih tržnih podatkov.“

(d) V odstavku 6 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) višje vodstvo je seznanjeno s postavkami trgovalne knjige ali drugimi pozicijami po pošteni vrednosti, ki so predmet vrednotenja, opravljenega z

uporabo notranjega modela, in razume pomen negotovosti, ki zaradi tega nastane pri poročanju o tveganju/učinkovitosti poslovanja;“

(e) Odstavka 8 in 9 se nadomestita z naslednjim:

„Prilagoditve vrednotenja

8. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za upoštevanje prilagoditev vrednotenja.

Splošni standardi

9. Pristojni organi zahtevajo formalno upoštevanje prilagoditev vrednotenja zaradi naslednjih: pričakovanih neplačil nerealiziranega kreditnega razmika, stroškov zapiranja pozicij, operativnih tveganj, predčasnega zapiranja pozicij, stroškov investiranja in financiranja, prihodnjih administrativnih stroškov in po potrebi tveganja uporabe notranjega modela.“

(f) Odstavki 11 do 15 se nadomestijo z naslednjimi:

„11. Institucije vzpostavijo in ohranijo postopke za izračun prilagoditve tekočega vrednotenja manj likvidnih pozicij. Takšne prilagoditve so, kjer je to potrebno, poleg vseh sprememb vrednosti pozicije, potrebne za namene finančnega poročanja, in so oblikovane tako, da odražajo nelikvidnost pozicije. Po teh postopkih institucije upoštevajo več dejavnikov pri ugotavljanju, ali je za manj likvidne pozicije potrebna prilagoditev vrednotenja. Ti dejavniki vključujejo časovno obdobje, potrebno za vzpostavitev varovanje pozicij/tveganj znotraj pozicije, nestanovitnost in povprečje razponov prodajnega/nakupnega tečaja, razpoložljivost tržnih kotacij (število in identiteta vzdrževalcev trga), nestanovitnost in povprečje trgovalnih obsegov, vključno z obsegom trgovanja v obdobjih izjemnih situacij na trgu, koncentracije na trgu, staranje pozicij, obseg, v katerem se vrednotenje opira na uporabo notranjega modela, in vpliv drugih tveganj, povezanih z uporabo modela.

12. Pri uporabi vrednotenja, ki ga opravi tretja oseba, ali vrednotenja z uporabo notranjega modela institucije same ocenijo, ali bodo naredile oz. upoštevale prilagoditve vrednotenja. Poleg tega institucije preučijo potrebo po oblikovanju prilagoditev za manj likvidne pozicije in redno preverjajo njihovo ustreznost.

13. Če prilagoditve vrednotenja povzročijo materialno pomembne izgube v tekočem finančnem letu, se slednje odštejejo od lastnih sredstev institucije v skladu s točko (k) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

14. Drugi dobički/izgube iz naslova prilagoditev vrednotenja se vključijo v izračun ‚čistih dobičkov iz trgovalne knjige‘, navedenih v točki (b) člena 13(2), in se v skladu z navedenimi določbami dodajo/odštejejo od dodatnih lastnih sredstev, primernih za pokrivanje za tržna tveganja.

15. Prilagoditve vrednotenja, ki presegajo tiste iz računovodskega okvira, veljavnega za institucijo, se obravnavajo v skladu z odstavkom 13, če povzročijo materialno pomembno izgubo, drugače pa v skladu z odstavkom 14.“